

sine Embedsmænd der nede. Det er i Virkeligheden en Blanding af Forsendelsystemet og Frilagersystemet, saa vidt jeg kan se. De have jo for Resten noget lignende i enkelte tyske Stater. Enhver, som ønsker det, kan leje et Frilager. Lige som man nu lejer et Frilager, saaledes skal Vinhandleren af Staten kunne leje et Lokale, hvori han lagrer sine Ting og destillerer sine Ting. Dette Lokale skal være under Toldkontrol, men selvfølgelig kan Vinhandleren selv gaa ind og lukke af, men det ligger paa samme Maade som et Frilager, og Skatten betales først i det Øjeblik, da Vinen forlader Lokalet eller Entrepotet og derfra gaar ud i Handelen. Mange handlende benytte sig derfor af disse Frilagre, hvor det er muligt, og netop ogsaa mange smaahandlende, som ikke selv have Raad til at have Kældere og Aftapningsanstalter, benytte sig i høj Grad af disse fremfor at have den meget generende Forsendelseskontrol. Jeg skal, som sagt, blot henstille til den højtærede Finansminister at overveje dette.

Jeg skal nu til Slut, efter blot at have nævnt disse Former og efter at have kritiseret Forslaget, sige, at jeg hverken vil tale for eller imod det foreliggende Lovforslag, idet jeg tilstaar, at det for det første er vanskeligt at tage sit endelige Stade i et teknisk Spørgsmaal som dette. Spørgsmaalet er her: Kan der gennemføres en Kontrol, som virkelig er effektiv, og som ikke generer en Stand over al Maade, og jeg skal, som sagt, bede de Herrer om at overveje dette vel.

Der er fra anden Side blevet fremdraget Spørgsmaalet om Udlandets Stilling. Jeg skal følge den af det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) givne Anvisning og ikke berøre denne Sag videre her i Folketinget. Jeg skal kun dertil sige, at det staar for mig saaledes, at det kun er et enkelt større Land, der producerer finere Vine, som er imod Stempelskatten. Men naar det er imod den, er det ikke, fordi det er en Stempelskat, men kun fordi det altid vil være imod en Værdiskat paa Vin; de Lande, der ere interesserede i, at de dyre Vine ikke blive beskattede haardere end andre Landes billige Vine, ville gøre en meget stærk Indsigelse. Men det staar dog for mig saaledes, at saadanne Lande har jo dog Danmark ikke i nogen videre Grad Samkvem med, og at de importere mindre fra os, end vi indføre fra dem. Ville de have en saadan Begunstigelse fra os, at vi binde vor Ret til at sælge en bestemt Vare eller til at beskatte

denne bestemte Vare efter eget suverænt Skøn, maa vi ogsaa under eventuelle Forhandlinger kunne gøre gældende, at en vis Gengæld maatte forlanges for vore Varer i vedkommende Land. Men jeg haaber i ethvert Tilfælde, at disse Betragtninger om Forholdet til andre Lande, og at særlig vore Traktatforpligtelser — er det ikke overfor Portugal? — ville blive drøftede i det paa-gældende Udvalg. Det vil selvfølgelig der have meget at sige, hvad Landstinget, som i store, offentlige Sager af den Art i første Række er kaldet til og ogsaa føler sig kaldet til at være sagkyndigt, og som ogsaa er særlig dygtigt dertil, vil faa ud af sine Overvejelser om dette Forhold.

Til Slutning skal jeg om det rent finansielle deri sige, at jeg, som sagt, i Princippet anser en Beskatning af Vin for tilladelig og rigtig, men at det dog for mig er et Spørgsmaal, om ikke en Lov derom hørte nærmere sammen med Brændevinsskatten end med en Toldlov. Ærede Medlemmer, der ville erindre, at jeg under Finanslovforhandlingen hævdede med Hensyn til Kompensationsspørgsmaalet, at jeg ikke var særlig glad ved en Toldlov, som ophævede bestaaende Toldafgifter til et Beløb af 12 Millioner, ville ogsaa kunne forstaa, at jeg ikke er meget ivrig for at give en Lov, naar den vil sætte ærede Medlemmer i Stand til at nedsætte Toldindtægterne i saa høj en Grad, at jeg ikke kan anse det for fuldt ud forsvarligt, naar der ses hen til enten de Jernbaneforslag, som ligge fremme, eller til Alderdomsforsørgelsen, som jo Brændevinen skal betale.

Jeg vil hverken binde mig eller andre med disse Udtalelser. Jeg staar som mine Fæller i denne Sag forhandlingsvenlig; men jeg kan ikke nægte, at jeg tror, at Udvalget maa have den ret svære Opgave og den ret store Pligt at overveje, dels om det er rigtigt at give denne Lov uden i Forbindelse med en Brændevinsskat, og dels om ikke de Fejl, som ere paapegede fra Vinhandlernes Side, kunne rettes.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingen for i Dag.

Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) har anmodet om at maatte udtræde af Udvalget for Andragender.

Spørgsmaalet om Tingets Samtykke til det ærede Medlems Udtræden samt om Valget af et nyt Medlem i hans Sted vil blive sat paa Dagsordenen for et senere Møde.